

Stipendierapport.

Bettina Bäck, resa till SOS-barnby i Ben Tre, Vietnam 2010.

Jag och mina döttrar välkomnades till SOS-barnbyars ”fadderfamilj” den 28 november 2002. Då hade vi bestämt oss för att betala 200 kronor varje månad för att en liten pojke i Ben Tre i Vietnam skulle få bo i en barnby och få skolgång.

SOS-barnbyar tar hand om barn som helt saknar vuxna som kan ta hand om dem, de lämnar alltså inte stöd till familjer utan bygger upp byar av hus där barnen kan bo. I varje hus finns en ”mamma” som tar hand om upp till tolv barn. I varje by finns tillgång till skola.

Pojken, Dang Van Cuong, född 10 september 1991 kom till barnbyn 2001. Elvaåringen trivdes med sin familj och sin barnbymamma och började i fjärde klass. I brevet om vårt fadderbarn står att mamman övergav sin familj, när pappan avled 1997 blev Cuong omhändertagen av sin farmor. Hon var gammal och bad till slut SOS-barnbyn i Ben Tre om hjälp.

Nu är Cuong 19 år, och bor lite grand på ”övertid” kvar i byn. I breven från Dang Van Cuong har vi fått läsa om hans framtidsdrömmar, som pendlat från modedesigner till bilmekaniker. Han har svårt för sig i skolan men satsar nu på att klara intagningen till en technical school i Ho Chi Minh City just med sikte på att bli bilmekaniker.

Vad kommer att hända med Cuong och de andra barnen som flyttar ut ur byn? En vanlig familj släpper ju inte taget helt om sina ungdomar.

Sekreteraren i SOS-barnbyn i Ben Tre berättar att bara fem ungdomar flyttat ut ur byn hittills eftersom just den här barnbyn är ganska ny (10 år). Ungdomar som är studiemotiverade har chans att få ett stipendium som garanterar högre skolgång. För de mindre studiemotiverade försöker byn hitta en utbildning till ett yrke.

Det är inte lätt att hitta praktikplatser eller jobb till unga människor i Ben Tre. Regionen är liten och konkurrensen om arbeten stenhård och upplevs bli värre för varje år. Skolan samarbetar med industrier i regionen för att på så sätt göra det lättare för ungdomarna att få praktik och jobb.

Av de fem ungdomar som hittills flyttat ut ur byn bor tre kvar i Ben Tre, en nu utbildad veterinär och två skräddare. En ungdom har hittat jobb som kock i Hanoi och en som bartender i Ho Chi Minh City.

För att förbereda ungdomarna för ett vuxenliv med eget ansvar flyttas de äldre tonårspojkarna till ett eget hus, ungdomshuset. Flickorna får bo kvar med sina barnbymammor. I ungdomshuset ska pojkarna laga sin egen mat och sköta husliga sysslor själva.

När ungdomarna flyttar för att studera får de med sig ett bidrag från byn. Bidraget minskar succesivt för att dras in efter tre år.

Barnbyn i Ben Tre håller god kontakt med de andra och större barnbyarna i Vietnam. De försöker lära sig av varandras erfarenheter i att slussa ut ungdomarna i arbetslivet.

Ett större bekymmer än det att hitta jobb och rätt utbildning säger samtlig personal i byn är oviljan hos myndiga ungdomar att bo kvar i byn. Detta är ett växande problem. Ungdomarna vill inte plugga, och de vill slippa kontrollen från de vuxna. Hur många ungdomar som flyttat på detta sätt fick jag inte några uppgifter om.

Barnbyn har problem med att motivera flera av barnen att ta tag i skolarbetet. Personalen konstaterar att barnens bakgrund ofta är tuff och att de inte sällan har mycket att ta igen i skolan när de flyttar till barnbyn.

I ungdomshuset har man diskussionsklubbar för att kunna ta upp ämnen ur vardagen.

Bettina Bäck